

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a členov JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. mája 2008 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **F. B.**, pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 11. decembra 2007, sp. zn. 4 To 116/07, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **F. B.** **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 2. októbra 2007, sp. zn. 5 T 129/07 bol obvinený **F. B.** uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 13. januára 2006 v čase o 06.55 hod., po komunikácii č. X. v smere z obce Šamorín do obce Dunajská Lužná viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Fabia EČ: D., pričom sa dostatočne nevenoval riadeniu motorového vozidla, následkom čoho mierne vybočil z priamočiarej jazdy smerom doľava, kde však bol v tom čase už predbiehaný osobným motorovým vozidlom zn. Kia Sportage, EČ: D., ktoré viedla vodička poškodená svedkyňa **A. M.**, následkom čoho došlo k zrážke medzi oboma vozidlami. Následkom dopravnej nehody utrpela vodička poškodená svedkyňa **A. M.** zranenia a to zlomeninu siedmeho rebra vpravo, naštípenie pravej lopatky, pneumotorax vpravo (kolaps pľúc) a otras mozgu s predpokladanou dobou liečenia 3-5 týždňov. Spolujazdec jej maloletý syn **A.**, nar. **X.** utrpel zranenie tržnú ranu na hlave, ktorého doba liečenia trvala šesť dní.

Obžalovaný svojim konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c/ zák. č. 315/1996 Z. z. NR SR.

Okresný súd za to obvinenému podľa § 158 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 a § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil peňažný trest vo výmere 15 000 Sk. Zároveň podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. ustanovil obvinenému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol zmarený.

Odvolaie obvineného F. B. podané proti vyššie citovanému rozsudku prvostupňového súdu, Krajský súd v Bratislave uznesením z 11. decembra 2007, sp. zn. 4 To 116/07, podľa § 319 Tr. por., ako nedôvodné zamietol.

Obvinený F. B. podal dňa 28. marca 2008 prostredníctvom zvoleného obhajcu dovolanie proti vyššie citovanému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave. V jeho odôvodnení v podstate zotrval na svojej obhajobe prednášanej v priebehu celého trestného konania, že predmetnú dopravnú nehodu on ako vodič motorového vozidla nezavinil, ale naopak túto svojim spôsobom jazdy zavinila sama poškodená, pričom v danom okamihu mal on prednosť v jazde. Okresný súd a následne aj krajský súd sa podľa jeho názoru touto jeho obhajobou dôsledne nezaoberali, nevyhodnotili riadne skutkový stav veci a najmä závery znaleckého posudku a preto ich rozhodnutia považuje za predčasné a nesprávne, pretože v konečnom dôsledku sú rozhodnutia oboch súdov založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, čo znamená, že je splnený dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že napadnutými rozhodnutiami oboch súdov bol porušený zákon v jeho neprospech, aby obe tieto rozhodnutia zrušil a vec aby vrátil Okresnému súdu Bratislava II na nové prejednanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 371 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolania má všetky obsahové aj formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým vec bola právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Bratislave ako odvolacieho súdu, ktorým bolo zamietnuté odvolanie obvineného proti rozsudku prvostupňového Okresného súdu Bratislava II.

Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané prostredníctvom obhajcu, teda bolo podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. a k jeho podaniu došlo na Okresnom súde Bratislava II, teda na mieste určenom v ustanovení § 370 Tr. por.

Obvinený F. B. uplatnil v odôvodnení podaného dovolania dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože podľa jeho názoru rozhodnutia oboch súdov boli založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

Dovolacím dôvodom podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je teda mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností, prípadne potrebných, na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len potrebné vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu podľa

§ 379 ods. 2 Tr. por. Preto možnosti podania dovolania musia byť obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštitúcia.

Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa. V predmetnej trestnej veci to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený F. B. spáchal skutok tak, ako je to uvedené v rozsudku prvostupňového súdu, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací krajský súd. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre záver, že konaním obvineného došlo k naplneniu všetkých zákonných znakov prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., zo spáchania ktorého aj bol uznaný za vinného.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu dovolacích námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného F. B. na neverejnom zasadnutí odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 28. mája 2008

JUDr. Pavol T o m a n, v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: